

А.І. Колісніченко

викладач

Н.М. Коляда

д.пед.н., професор

Уманський державний
педагогічний університет
імені Павла Тичини

ВПЛИВ САМООЦІНКИ РОБОТИ ВИКЛАДАЧА НА ЯКІСТЬ ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Професійна майстерність викладача, відповідність його особистісних рис та фахових якостей сучасним вимогам є найважливішими питаннями підвищення надання якісної освіти не лише в Україні, яка проходить активну фазу реформування освітньої галузі, але й провідних європейських країн. Необхідність забезпечити молодь потрібними основними компетенціями та покращити рівень освіти – це невід'ємна частина інтегрованих настанов Рекомендації Європейського Парламенту та Ради (ЄС), які зобов'язують затвердити системи освіти та професійної підготовки відповідно до нових вимог щодо компетенції задля кращого визначення професійних вимог і основних компетенцій, як частини програм реформ держав-членів [2].

У Рекомендації Європейського Парламенту та Ради (ЄС) "Про основні компетенції для навчання протягом усього життя" від 18 грудня 2006 року серед основних восьми компетенцій друге місце займає спілкування іноземними мовами. Враховуючи основні тенденції розвитку сучасної педагогічної освіти, на прикладі європейських країн, вчені виокремлюють перелік принципів реалізації інноваційного підходу, в педагогічній освіті на першому місці якого зазначається неперервний професійний розвиток учителя, його постійне професійне вдосконалення [1]. Серед основних чинників, що впливають на якість викладача є аналіз його роботи, який

проводиться з боку колег, наставників, проте самоаналіз є більш об'єктивним, адже лише безпосередньо викладач достеменно знає свої можливості і бачить перспективу для власного професійного зростання.

Самооцінку варто здійснювати не лише у рамках рівня знання мови чи після апробації нових методів роботи у процесі викладання предмету, але й звертати увагу чи матеріал, який подається та способи його презентації студентам відповідають вимогам часу та рекомендаціям відповідних установ. Передусім викладачам необхідно проаналізувати власний рівень та обсяг словникового запасу та функціональної граматики і основних типів мовленнєвої взаємодії та мовних реєстрів, адже крім знання соціальних традицій, культурних аспектів і різноманітності мовлення необхідно гідно та на високому фаховому рівні подавати матеріал, визначений програмою та метою заняття. Самооцінка також допоможе організувати роботу на занятті таким чином, аби студенти змогли з максимальною ефективністю розвивати такі важливі навички спілкування іноземними мовами, як вміння розуміти усне повідомлення, починати, підтримувати та завершувати розмови, а також читати, розуміти та відтворювати мовлення, необхідне студентам. Викладачам та їхнім студентам також необхідно вміти правильно використовувати кодифікаційні джерела та самостійно вивчати мову в ході як викладання з боку викладача, так і навчання з боку студента протягом усього професійного життя [2].

Таким чином, загальна оцінка роботи викладача дає можливість лише поверхнево скласти враження про його фаховий рівень, тоді як самооцінка стимулює до удосконалення якості викладання предмету, а також до набуття професійного досвіду та зростання.

Література

1. Мазоха Д. Феномен європейської інтеграції педагогічної освіти / Д. Мазоха. // Вища освіта України. – 2007. – № 2. – С. 82-87.
2. Рекомендація 2006/962/ЄС Європейського Парламенту та Ради (ЄС) "Про основні компетенції для навчання протягом усього життя" від 18 грудня 2006

року [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_975. – Назва з екрану.